

Dag van het Jodendom (Blog 02, 2019)

Zondagmiddag was er in de synagoge van Groningen een ontmoeting tussen christenen en Joden rond het thema 'lernen'. Lernen is de Joodse manier van vragen stellen aan de teksten uit de bijbel, het gezamenlijk gesprek over hoe de tekst het beste is uit te leggen, de felle discussie soms en daardoor het samen groeien in geloof. Een rabbijn vertelde over de scheppingsverhalen en hoe de uitleg daarvan vorm gekregen heeft in de Talmud, een tekst vol verhalen en interpretaties. Zijn manier van vertellen was inspirerend en vol humor. Hij nodigde ons uit om die mooie bijbelteksten steeds opnieuw ter hand te nemen en er met elkaar over te praten. Twee rabbijnen, drie meningen, zei hij herhaaldelijk, want

pluriformiteit is rijkdom. De bijbelteksten zijn niet eenduidig. Ze hebben meerdere lagen, staan open voor meerdere betekenissen. Samen kunnen we ontdekken wat hier en nu voor ons van waarde is en wat ze ons nu te zeggen hebben.

Na de rabbijn kwam een katholieke theoloog aan het woord. Hij maakte ons duidelijk dat ook Jezus helemaal geworteld is in de Joodse manier van bijbeluitleg, in het 'lernen'. Het is niet voor niets dat Jezus vaak verhalen vertelt. In parabels probeert hij uit te leggen hoe de bijbelteksten zijn bedoeld en wat het meest belangrijk is. Verhalen zijn geen wetten die meteen duidelijk zijn. Ze vragen om te ontdekken wat Jezus bedoelt en nodigen uit om met elkaar te praten over wat ze voor ons betekenen. Jezus stelt heel veel vragen aan mensen die hij tegenkomt, aan de farizeeën en schriftgeleerden, en zelfs aan Pilatus. Joodse kinderen groeien op met het stellen van vragen. Ze worden ertoe aangemoedigd omdat dit de basis is van wijsheid en kennis.

Ik gun het ons allen dat we de Joodse wortels van ons christelijk geloof steeds beter leren kennen. Ik wens ons toe dat we de rijkdom van de bijbelse verhalen in het Oude en in het Nieuwe Testament mogen ontdekken in het gesprek met elkaar. Mensen die je meeslepen in de vreugde van het bestuderen van de bijbelteksten zijn daarbij een groot geschenk. Alleen al daarom was deze zondagmiddag in de synagoge een cadeautje.

Na afloop heb ik met een goede vriendin en met een bevriende dominee nog lang nagepraat onder het genot van een heerlijke maaltijd bij de Italiaan. Het leven is zo slecht nog niet.

